

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
15/3138

Vår ref.
15/6163 - NNO

Dato
14.12.2015

Høring - av krav om politiattest for personell i den kommunale helse- og omsorgstjenesten

Det vises til Helse- og omsorgsdepartementets brev 10. september 2015 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

Valgfrihet for kommunene

Justis- og beredskapsdepartementet er ikke enig i at kommunene selv bør kunne velge om det skal kreves politiattest i den enkelte kommune. Dersom lovgiver først har vurdert at det er behov for vandelskontroll på området, bør det ikke være opp til andre å fravike dette kravet. Så godt som alle hjemler for utstedelse av politiattest er obligatoriske. De hjemler som er utformet som «kan»-bestemmelser, gjelder på områder der staten er tilbakeholden med å gi tvingende regler, for eksempel for frivillige organisasjoner, eller der gruppen er ulikeartet og kravet om vandelskontroll ikke gjør seg gjeldende i like stor grad for alle. Vi kan ikke se at disse begrunnelsene vil komme til anvendelse for kommunale helse- og omsorgstjenester.

Det er også flere andre ulemper med en valgfri ordning for kommunene. For den enkelte jobbsøker vil det være en fordel med like regler i alle kommuner. Like regler må også anses å være en fordel for kommunene selv, for eksempel der det er aktuelt å benytte vikarer fra andre kommuner, eller i de tilfellene der kommunen innleder et samarbeid med andre kommuner om å løse oppgaver innenfor helse- og omsorgstjenesten. Vi ser også en fare for at personalpolitiske hensyn kan bli avgjørende for om kommunen ønsker å innføre krav til politiattest for helsepersonale, for eksempel kan kommunen unnlate å innføre et krav om politiattest for å få besatt stillingene.

Utlevering av opplysninger fra politiet

I pkt. 4.9 er det uttalt at mistanke om at allerede ansatte personer har begått straffbare forhold som ville anmerkes på politiattest etter det nye grunnlaget, eventuelt kan avklares ved at politiet utleverer opplysninger etter politiregisterforskriften § 9-6 nr. 3. Dette er noe upresist, da politiregisterloven § 30 stiller krav om at utlevering i mottakers interesse må være nødvendig for å fremme mottakerorganets oppgaver etter lov eller for å hindre at virksomhet blir utøvd på en uforsvarlig måte. Bestemmelsen pålegger heller ikke politiet noen plikt til å utlevere opplysninger. Dette kan med fordel presiseres.

Anmerkning av brudd på bestemmelser om kroppskrenkelser

I høringsnotatet foreslås det at brudd på straffeloven §§ 271, 272 og 273 (kroppskrenkelse, grov kroppskrenkelse og kroppsskade) skal anmerkes på politiattest etter den nye bestemmelsen. Brudd på disse bestemmelsene anmerkes ikke på barneomsorgsattester. Begrunnelsen for dette er at gjerningsbeskrivelsen i disse bestemmelsene i seg selv ikke er av en slik alvorlig karakter at personene som har begått slike handlinger vil kunne anses uegnet til å ha oppgaver knyttet til mindreårige, jf. Ot.prp. nr. 108 (2008-2009) pkt. 12.5.2.4. Departementet kan ikke se at det er grunnlag for å komme til en annen konklusjon når det gjelder oppgaver innenfor den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Økonomiske og administrative konsekvenser

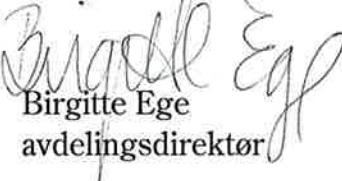
I høringsnotatet pkt. 5 fremgår det at dersom alle kommuner innfører krav om politiattest, vil de samlede kostnadene for politimyndigheten kunne beløpe seg til om lag 3,1 millioner kroner. Justis- og beredskapsdepartementet forutsetter at politiet blir kompensert for de økonomiske konsekvensene forslaget medfører, og at Helse- og omsorgsdepartementet fremmer forslag til å dekke merutgifter til politiet i den ordinære budsjettprosessen eller rammeoverfører midler i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2016 og rammefordelingsforslaget for 2017.

Utforming av bestemmelsen

Vi gjør for ordens skyld oppmerksom på at det i forslag til ny § 5-4 b ikke er fullstendig sammenheng mellom de ulike leddene i bestemmelsen. For eksempel er det i første ledd angitt at brudd på straffeloven 1902 §§ 222 til 224 og straffeloven 2005 §§ 371 og

372 skal anmerkes på attesten, mens disse bestemmelsene ikke er å gjenfinne i annet eller tredje ledd.

Med vennlig hilsen

Birgitte Ege
avdelingsdirektør

Nina Helene Norby
rådgiver

